

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P9_TA(2021)0415

Bankunió – 2020. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2021. október 7-i állásfoglalása a bankunióról – 2020. évi éves jelentés (2020/2122(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a bankunióról szóló 2019. évi éves jelentésről szóló, 2020. június 19-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak (EKB) a bankunióról szóló 2019. évi éves jelentésről szóló, 2020. június 19-i parlamenti állásfoglalásra vonatkozó visszajelzésére,
- tekintettel az EKB 2020. évi felügyeleti tevékenységekről szóló, 2021. március 23-i éves jelentésére²,
- tekintettel az EKB 2019. évi felügyeleti tevékenységekről szóló, 2020. március 19-i éves jelentésére³,
- tekintettel az uniós gazdasági és monetáris ügyekkel kapcsolatos pozíciók jelöltjei közötti nemi egyensúlyról szóló, 2019. március 14-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a digitális pénzügyről: a kriptoeszközök miatt újonnan felmerülő kockázatokról – a pénzügyi szolgáltatások, intézmények és piacok területén felmerülő szabályozási és felügyeleti kihívásokról szóló, 2020. október 8-i, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó állásfoglalására⁵,
- tekintettel „A tőkepiaci unió (CMU) további fejlesztéséről: a tőkepiaci finanszírozáshoz való hozzáférés, különösen a kkv-k számára, és a lakossági befektetők tőkepiaci részvételének növelése” című, 2020. október 8-i állásfoglalására⁶,

¹ HL C 362., 2021.9.8., 45. o.

² <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/publications/annual-report/pdf/ssm.ar2020~1a59f5757c.en.pdf>

³ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/publications/annual-report/pdf/ssm.ar2019~4851adc406.en.pdf>

⁴ HL C 23., 2021.1.21., 105. o.

⁵ HL C 395., 2021.9.29., 72. o.

⁶ HL C 395., 2021.9.29., 89. o.

- tekintettel az euró nemzetközi szerepének megerősítéséről szóló, 2021. március 25-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az Európai Központi Bank 2020. évi éves jelentéséről szóló, 2021. február 10-i állásfoglalására²,
- tekintettel az eurórendszer központi banki digitális fizetőeszközzel foglalkozó magas szintű munkacsoportjának a digitális euróról szóló, 2020. októberi jelentésére³,
- tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) „A felügyeleti és szabályozási technológiák hatóságok és szabályozott intézmények általi alkalmazása – piaci fejlemények és pénzügyi stabilitási vonatkozások” című, 2020. október 9-i jelentésére⁴,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság elnöke által az eurócsoport elnökéhez intézett, 2020. július 22-i levélre,
- tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER)/európai bankfelügyelet által az Európai Bizottságnak az új európai digitális pénzügyi szolgáltatási stratégiáról/FinTech cselekvési tervről folytatott nyilvános konzultációjára adott, 2020. augusztusi válaszra⁵,
- tekintettel az öt elnök „Az európai gazdasági és monetáris unió kiteljesítése” című, 2015. június 22-i jelentésére,
- tekintettel a Bizottságnak a 806/2014/EU rendeletnek az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása érdekében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2015. november 24-i javaslatára (COM(2015)0586),
- tekintettel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló, 2010. évi keretmegállapodásra,
- tekintettel az EKB-nak a Covid19-világjárvány alatti osztalékfizetésekről szóló, 2020. december 15-i ajánlására⁶,
- tekintettel a Bizottságnak a nemteljesítő hiteleknek a Covid19-világjárványt követően történő kezeléséről szóló, 2020. december 16-i közleményére (COM(2020)0822),

¹ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0110.

² Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0039.

³ https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458.en.pdf

⁴ <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P091020.pdf>

⁵ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.esbceuropeanbankingsupervisionresponsetoeuropeancommissionpublicconsultationdigitalfinancestrategyeuropefintechactionplan2020~b2e6cd0dc4.en.pdf>

⁶ https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/en_ecb_2020_62_f_sign~6a404d7d9c.pdf

- tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testület „A banknak nem minősülő uniós pénzügyi intézetek általi pénzügyi közvetítés 2020. évi kockázatfigyelése” című, 2020. októberi jelentésére¹,
- tekintettel az Európai Bankhatóság (EBH) „Az európai bankrendszer kockázatértékelése” című, 2020. decemberi jelentésére²,
- tekintettel az Uniós Belső Politikák Főigazgatósága által „Szabályozói tesztkörnyezet és innovációs központok a FinTech szempontjából” címmel 2020 szeptemberében közzétett tanulmányra³,
- tekintettel az eurócsoport 2020. november 30-i ülésén elfogadott nyilatkozatra,
- tekintettel az euróövezeti csúcstalálkozó által 2020. november 30-án és december 11-én elfogadott nyilatkozatra,
- tekintettel az euróövezeten kívüli tagállamok részvételével tartott euróövezeti csúcstalálkozónak az Európai Stabilitási Mechanizmus reformjáról és az Egységes Szanálási Alap védőhálójának korai bevezetéséről szóló, 2020. december 11-i nyilatkozatára,
- tekintettel az EBH által közzétett, 2020 negyedik negyedévére vonatkozó, negyedéves kockázati jelzőrendszerre⁴,
- tekintettel az EKB 2020. novemberi pénzügyi stabilitási elemzésére,
- tekintettel az Európai Bizottság, az EKB és az Egységes Szanálási Testület (ESZT) szolgálatai által közösen készített, a kockázatcsökkentési mutatókról szóló, 2020. novemberi nyomkövetési jelentésre⁵,
- tekintettel az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságának az uniós pénzügyi rendszerben rejlő kockázatokról és sebezhető pontokról szóló, 2021. márciusi közös bizottsági jelentésére⁶,

¹ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/nbfi_monitor/esrb.202010_eunon-bankfinancialintermediationriskmonitor2020~89c25e1973.en.pdf

² https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/Risk%20Assessment%20Reports/2020/December%202020/961060/Risk%20Assessment_Report_December_2020.pdf

³ Tanulmány – „Szabályozói tesztkörnyezet és innovációs központok a FinTech szempontjából: az innovációra, pénzügyi stabilitásra és a felügyeleti konvergenciára gyakorolt hatás”, Európai Parlament, Uniós Belső Politikák Főigazgatósága, Gazdaságpolitikai, Tudománypolitikai és Életminőségi Tematikus Főosztály, 2020. szeptember.

⁴ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/Risk%20dashboard/Q4%202020/972092/EBA%20Dashboard%20-%20Q4%202020.pdf

⁵ <https://www.consilium.europa.eu/media/46978/joint-risk-reduction-monitoring-report-to-eg-november-2020-for-publication.pdf>

⁶ https://www.esma.europa.eu/sites/default/files/library/jc_2021_27_jc_spring_2021_report_on_risks_and_vulnerabilities.pdf

- tekintettel a Nemzetközi Fizetések Bankjának 2020. évi éves gazdasági jelentésére,
- tekintettel az Unió és az Egyesült Királyság közötti, a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó szabályozási együttműködés keretének létrehozásáról szóló egyetértési megállapodás tervezetére,
- tekintettel az Uniós Belső Politikák Főigazgatóságának Gazdasági Kormányzás Támogatási Osztálya által közzétett, „A banki válságkezelési és betétbiztosítási keret felülvizsgálata” és „Bankunió: az elhalasztott Bázeli III reformok” című, 2021. januári, valamint „Az Európai Parlament bankunióról szóló jelentései, 2015–2019” című, 2020. októberi tájékoztatókra (briefingekre),
- tekintettel a Bizottság által válságkezelési és betétbiztosítási keret felülvizgálatáról folytatott nyilvános konzultációra¹,
- tekintettel az ESZT „A bankokkal szembeni elvárások” című, 2020. márciusi jelentésére²,
- tekintettel az EKB-műhelytanulmányok (Occasional Paper) 251. számában közzétett, „Likviditás biztosítása a szanálás során: a likviditásnyújtás kereteinek összehasonlítása a különböző joghatóságok között” című tanulmányra³,
- tekintettel a német elnökségnek a bankunió megerősítése terén elért eredményekről szóló, 2020. november 23-i jelentésére⁴,
- tekintettel a horvát elnökségnek a bankunió megerősítése terén elért eredményekről szóló, 2020. május 29-i jelentésére⁵,
- tekintettel az ESZT elnökének, Elke Könignek „Az uniós bankok válságkezelési kerete: mit lehet tenni kis- és közepes méretű bankokkal?” című, 2021. januári előadására⁶,
- tekintettel az FSB-nek a „túl nagy a csődhöz” reformok hatásainak értékeléséről szóló, 2021. április 1-jei végleges jelentésére⁷,
- tekintettel az ESZT elnöke, Elke König által írt, az ESZT-nek a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményekkel (MREL) kapcsolatos, a Covid19 hatását figyelembe vevő megközelítéséről szóló blogbejegyzésére⁸, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság 2020. október 27-i ülésén való részvételére⁹,

¹ https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2021-crisis-management-deposit-insurance-review-targeted_en.

² https://srb.europa.eu/sites/default/files/efb_main_doc_final_web_0.pdf.

³ <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpops/ecb.op251~65a080c5b3.en.pdf>

⁴ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13091-2020-INIT/hu/pdf>

⁵ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8335-2020-ADD-1/en/pdf>

⁶ <https://srb.europa.eu/en/node/1118>.

⁷ <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P010421-1.pdf>

⁸ <https://srb.europa.eu/en/node/967>

⁹ <https://www.europarl.europa.eu/committees/en/product/product-details/20201021CAN58122>

- tekintettel Andrea Enria „A bankcsoportok határokon átnyúló integrációjának előmozdítása a bankunióban” című, 2020. október 9-i felügyeleti blogbejegyzésére¹ ,
 - tekintettel az EBH-nak az illetékes hatóságok pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos bankfelügyelettel összefüggő megközelítéseiről szóló jelentésére² ,
 - tekintettel a Bizottság pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló, 2020. május 7-én közzétett cselekvési tervére,
 - tekintettel az EBH-nak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem jövőbeli uniós keretéről szóló jelentésére³ ,
 - tekintettel a Brueghel „Áthidalható-e a banki szolgáltatások európai belső piacán fennálló szakadék?” című, 2020. december 7-i blogbejegyzésére⁴ ,
 - tekintettel az Európai Számvevőszék „Szanálástervezés az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében” című, 2021. január 14-én közzétett különjelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0256/2021),
- A. mivel a bankszektor összességében reziliensen reagált a Covid19-világjárványra, építve a szabályozás globális pénzügyi válság óta bevezetett átalakítására, amit megkönnyített az Európai egységes szabálykönyv és a bankunió belüli egységes felügyelet, és amit támogattak a rendkívüli, könnyítést célzó közpolitikai intézkedések és tőkefenntartási gyakorlatok;
- B. mivel a Covid19-válság bebizonyította, hogy az erős bankrendszer az integrált tőkepiacokkal együtt alapvető szerepet játszik az európai gazdaság helyreállításában;
- C. mivel a bankunió az egységes felügyeleti mechanizmussal (EFM) és az egységes szanálási mechanizmussal (ESZM) együtt biztosítja a teljes összhangot a bankválságok felügyelete és kezelése között;
- D. mivel a stabilabb, versenyképesebb és konvergensebb gazdasági és monetáris unióhoz szilárd bankunióra van szükség európai betétbiztosítási rendszerrel és fejlettebb és

¹ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/blog/2020/html/ssm.blog201009~bc7ef4e6f8.en.html>

² https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/News%20and%20Press/Press%20Room/Press%20Releases/2020/EBA%20acts%20to%20improve%20AML/CFT%20supervision%20in%20Europe/Report%20on%20CA%20approaches%20to%20AML%20CFT.pdf

³ https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Publications/Reports/2020/931093/EBA%20Report%20on%20the%20future%20of%20AML%20CFT%20framework%20in%20the%20EU.pdf

⁴ <https://www.bruegel.org/2020/12/can-the-gap-in-the-europes-internal-market-for-banking-services-be-bridged/>

biztonságosabb tőkepiaci unióval, ami hozzájárulna az euró nemzetközi megítéléséhez és a globális piacokon betöltött szerepének növekedéséhez is;

- E. mivel a bankunió minden uniós tagállam előtt nyitva áll; mivel Bulgária és Horvátország csatlakozott az európai ERM-II árfolyam-mechanizmushoz, és belépett a bankunióba;
- F. mivel a bankuniónak a két meglévő pilléren túli kiteljesítése, különösen az európai betétbiztosítási rendszer bevezetése, továbbra is prioritás marad; mivel a szanálás és a betétbiztosítás területén végrehajtott célzott reformoknak tovább kell erősíteniük a bankszektor stabilitását, és meg kell őrizniük az általános pénzügyi stabilitást;
- G. mivel mind az EKB, mind az ESZT felhívott a bankunió gyors kiteljesítésére, nevezetesen az európai betétbiztosítási rendszer létrehozásával;
- H. mivel az Egységes Szanálási Alap védőhálóját 2022-ig, a korábban tervezettnél két évvel korábban bevezetik, közös, rendszerszintű biztonsági hálót biztosítva a szanálás alatt álló bankok számára;
- I. mivel a Covid19-válság előtt az uniós bankszektort strukturális hatékonysági problémák jellemezték, amelyek az alacsony nyereségességben, a csökkent költséghatékonyságban, az alacsony kamatlábakban, a kapacitásfeleslegben és az üzleti modellek fenntarthatóságával kapcsolatos bizonytalanságban nyilvánultak meg; mivel egyes problémákat továbbra sem kezelnek megfelelően;
- J. mivel annak ellenére, hogy az elmúlt években összességében csökkent a nemteljesítő hitelek száma, fokozott erőfeszítésekre van szükség egyes pénzügyi intézményekben a nemteljesítő hitelek tartósan magas szintjének csökkentése érdekében;
- K. mivel a Covid19-válság során feltárt hiányosságokat figyelembe kell venni a válságkezelési és betétbiztosítási keret felülvizsgálatakor és a bankszektor további integrációjakor; mivel a világjárvány során levont tanulságok felhasználása elvezethet a jobb költséghatékonysághoz és a fenntarthatóbb üzleti modellekhez;
- L. mivel a bankok és az állam közötti visszacsatolási spirál továbbra is létezik, és az államadósság prudenciális kezeléséről szóló uniós szabályozási keretnek összhangban kell lennie a nemzetközi normákkal; mivel az állampapír-kitettségek szintje számos bankban nőtt; mivel a prudenciális jogszabályi kereteken belül számos nemzeti választási lehetőség és mérlegelési jogkör továbbra is rendelkezésre áll, ami aláássa a bankunió európai dimenzióját;
- M. mivel az éghajlatváltozás, a környezetkárosodás és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállás olyan tényezők, amelyeket figyelembe kell venni a bankok mérlege fenntarthatóságának értékelésekor mint az egyes régiókban és ágazatokban a beruházásokat potenciálisan befolyásoló kockázatot; mivel a kifinomult kockázati modelleknek már számos, az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatot is figyelembe kell venniük;
- N. mivel az EKB a belső modellek célzott felülvizsgálatára irányuló projektje (TRIM) keretében megállapította, hogy a felügyelt intézmények továbbra is alkalmazhatnak belső modelleket felügyeleti intézkedések mellett;

- O. mivel egyre erősebb a technológiai átalakulásra irányuló törekvés, ami növeli a bankok hatékonyságát és innovációs ambícióit, ugyanakkor ki is teszi őket a digitális pénzügyi világgal, a kiberbiztonsággal, a hírnévvvel, az adatvédelemmel, a pénzmosással és a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos új kockázatoknak és kihívásoknak;
- P. mivel a fogyasztók és befektetők védelme kiemelkedő fontosságú a tőkepiaci unió elmélyítéséhez, és olyan szigorú uniós fogyasztóvédelmi szabályokra van szükség, amelyek szigorú minimumkövetelményeket határoznak meg; mivel az európai fogyasztóvédelmi követelményeket végrehajtó tagállami szabályok nem egységesek a bankunióon belül, ami rámutat a harmonizáció szükségességére; mivel a bankunió még mindig nem rendelkezik hatékony eszközökkel a fogyasztók előtt álló problémák kezelésére, mint például a mesterséges bonyolultság, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok, a kiszolgáltató csoportok kizárása az alapvető szolgáltatások igénybevételéből és a hatóságok korlátozott bevonása;
- Q. mivel elsődlegesen fontos megerősíteni és harmonizálni az uniós pénzügyi rendszer integritásának védelméhez szükséges uniós prudenciális és pénzmosás elleni felügyeletet és végrehajtását;
- R. mivel a megbízható globális standardok és elvek fontosak a bankok prudenciális szabályozásához; mivel a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) előírásait kellő időben és a célok kellő figyelembevételével kell átültetni az európai jogba, megfelelően számolni kell az európai bankrendszer sajátosságaival és adott esetben az arányosság elvével;
- S. mivel az Egyesült Királyság Unióból való kilépése néhány banki szolgáltatás Unióba történő áthelyezését eredményezte; mivel az EFM kulcsfontosságú irányító és ellenőrző szerepet játszott a módszeres felkészülési iránymutatásai és a jelentős bankokkal a működési modellekkel kapcsolatban folytatott koordináció révén; mivel a bankszektor új realitásokra való felkészülése hatékonyságának teljes körű értékelése közép és hosszú távon válik majd világgossá;
- T. mivel az Unió és az Egyesült Királyság jelenleg elkötelezett amellett, hogy fenntartsa a szabályozási és felügyeleti együttműködést a pénzügyi szolgáltatások területén, mivel ennek az együttműködésen alapuló megközelítésnek alá kell támasztania az Unió és az Egyesült Királyság közötti hosszú távú kapcsolatokat;
- U. mivel a jelenlegi válságkezelési keret nem biztosít a tagállamok-szerte következetes megközelítést a bajban lévő bankok problémáinak megoldásához, többek között azért, mert az ESZT és a nemzeti szanálási hatóságok eltérően értelmezik a közérdek értékelését, a tagállami szanálási eljárások keretében hasonló eszközök állnak rendelkezésre, mint a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv¹ és az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet² keretében rendelkezésre álló

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról, és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási

szanálási eszközök, valamint nincs összhang az ösztönzők között a banki fizetéseképtelenség esetén a szanáláshoz és fizetéseképtelenséghez rendelkezésre álló finanszírozási forrásokhoz való hozzáférés eltérő feltételei miatt;

- V. mivel a válságkezelési és betétbiztosítási keretnek mérettől és üzleti modelltől függetlenül valamennyi bankra vonatkozóan következetes és hatékony megközelítést kell biztosítani, valamint hozzá kell járulnia a pénzügyi stabilitás megőrzéséhez, minimalizálnia kell az adófizetők pénzének felhasználását és egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani az egész Unióban, a szubszidiaritás elvének kellő figyelembevételével;
- W. mivel a felügyeleti és szanálási szabályokat, valamint a szanálási alapot központosították, ugyanakkor a betétbiztosítási rendszerek továbbra is tagállamiak, és tagállamonként eltérőek; mivel a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben¹ meghatározott rendelkezések biztosítják a betétesek védelmének minimális szintjét; mivel a betéteseknek a bankunió egészében azonos szintű védelmet kell élvezniük az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása révén;

Általános megfontolások

1. üdvözli Bulgária és Horvátország csatlakozását a bankunióhoz, valamint a bolgár leva és a horvát kuna felvételét az ERM-II-be; tudomásul veszi az EKB-nak a bolgár nemzeti bankkal és a horvát nemzeti bankkal kialakítandó szoros együttműködésről szóló döntéseit; hangsúlyozza, hogy a bolgár és a horvát nemzeti bankok megfelelően képviselve vannak az EKB felügyeleti testületében és az ESZT plenáris ülésén és ügyvezetői testületének kibővített ülésén, a többi tagéival azonos jogokkal és kötelezettségekkel, a szavazati jogokat is beleértve;
2. hangsúlyozza, hogy az ERM-ben és a bankunióban való részvétel elválaszthatatlanul kapcsolódik a vonatkozó uniós normákhoz és jogszabályokhoz; arra ösztönzi Bulgáriát és Horvátországot, hogy tegyenek jelentős előrelépést a pénzmosás és a gazdasági bűnözés elleni küzdelem terén is; emlékeztet rá, hogy a közös valutához való csatlakozás előtt el kell végezni a bankszektor, beleértve a kevésbé jelentős intézmények, átfogó értékelését;
3. üdvözli a Dániában és Svédországban a bankunióhoz való csatlakozás lehetőségéről folytatott megbeszéléseket, és hangsúlyozza, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok közötti együttműködés rendkívül fontos, különösen a határokon átnyúló tevékenységeket illetően; hangsúlyozza, hogy fontos megőrizni a már meglévő és jól működő üzleti modelleket a pénzügyi stabilitás tekintetében;
4. emlékeztet rá, hogy a bankunió az egységes felügyeleti mechanizmuson és az Egységes Szanálási Mechanizmuson keresztül megteremtette a nagyobb piaci integráció intézményi keretét, ám a bankunió harmadik pillére, az európai betétbiztosítási rendszer még függőben van; üdvözli a szanálási keret lehetséges felülvizsgálatát, és támogatja a

Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

fizetéseketelenségi jogszabályok további célzott harmonizálására irányuló jelenlegi gondolkodást, amelynek célja a bankok válságkezelése hatékonyságának és koherenciájának növelése az Unióban, valamint a gondolkodást a bankunió harmadik pillérének olyan betétbiztosítási rendszer révén történő kiteljesítéséről, amelynek célja a betétbiztosítás szintjének növelése, az erkölcsi kockázat minimalizálása, a bankok és az államháztartások közötti kapcsolat csökkentése, valamint a bankunió valamennyi betétese számára egyenlő védelem garantálása;

5. tudomásul veszi a 2020. december 11-i euróövezeti csúcstalálkozón tett nyilatkozatot, amelyben felkérték az eurócsoportot, hogy „konszenzusos alapon dolgozzon ki egy olyan fokozatos és határidőket tartalmazó munkatervet, amely magában foglalja a bankunió kiteljesítéséhez szükséges, még hiányzó elemek mindegyikét”; sajnálatosnak tartja, hogy a tagállamok továbbra is a közösségi kereten kívül járnak el, aláásva a Parlament társjogalkotói szerepét; kéri, hogy folyamatosan tájékoztassák az eurócsoport és az európai betétbiztosítási rendszerrel foglalkozó magas szintű munkacsoport szintjén zajló jelenlegi egyeztetésekről; megismétli azon kérését, hogy váljon szorosabbá az együttműködés az eurócsoport elnökével, mégpedig az eurócsoport elnökével folytatott gazdasági párbeszédnek gyakoriságának növelése révén, igazodva a monetáris párbeszédnek modelljéhez és gyakoriságához;
6. úgy véli, hogy a bankok képesek voltak reziliensebb módon reagálni a jelenlegi válságra, mivel jobban tőkésítettek voltak és kisebb tőkeáttétellel működtek, mint egy évtizeddel ezelőtt, ami igazolja a bevezetett intézményi keret és a 2008-as pénzügyi válságot követő szabályozási reformok pozitív hatásait; mindazonáltal úgy véli, hogy a bankszektort bizonyos strukturális hatékonysági problémák jellemzik, amelyeket a jelenlegi válság tovább súlyosbíthat; különösen aggasztónak tartja az örökölt nemteljesítő kitétségek magas szintjét, amely számos intézménynél már a világjárvány előtt fennállt; rámutat, hogy a nemteljesítő hitelek állománya jelentősen csökkent a bankunió létrehozása óta, és hogy a nemteljesítő hitelek csökkenő tendenciája a Covid19-válság ellenére 2020-ban is folytatódott; úgy véli, hogy a bankok eszközminőségének romlása hatással lehet a már amúgy is visszafogott nyereségességre, ami a leginkább érintett gazdasági ágazatoknak nagymértékben kitétt bankok fizetéseketelenségéhez vezethet;
7. megjegyzi, hogy a bankunió kiteljesítése és a tőkepiaci unió elmélyítése jobb feltételeket fog teremteni az európai gazdaság finanszírozásához, mind a háztartások, mind pedig azon vállalkozások számára, amelyek még mindig nagymértékben támaszkodnak a bankhitelekre a beruházások és a munkahelyteremtés előmozdítása érdekében, valamint tovább fogja erősíteni az európai piacok versenyképességét és elő fogja mozdítani a fenntartható magánberuházásokat; hangsúlyozza, hogy válság idején a kis- és középméretű bankok stabilizáló hatást gyakorolnak az Unió gazdaságára; úgy véli, hogy a bankunió és a tőkepiaci unió kiteljesítése érdekében tett szabályozási változtatások során arányos megközelítést kell alkalmazni;
8. megjegyzi, hogy egy teljes körű bankunió a teljes mértékben integrált és erős tőkepiaci unióval együtt hozzájárulna az európai gazdaság rezilienciájához, támogatná a gazdasági és monetáris unió működését és erősítené az euró nemzetközi szerepét; kiemeli, hogy egyenlő versenyfeltételekre van szükség, amelyek révén elkerülhető, hogy a kis- és középvállalkozások (kkv) hátrányos helyzetbe kerüljenek a finanszírozáshoz való hozzáférés tekintetében, valamint gondosan nyomon kell követni az értékpapírosított termékek kibocsátását; úgy véli, hogy a válságból való kilábalás

teljes súlya nem nehezedhet kizárólag a bankokra, hanem egy erős tőkepiaci unióra kell törekedni, amely hozzájárul az európai gazdaság reziliens helyreállításához és helyreállításához; úgy véli, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz lendületet adhat a bankunió kiteljesítéséhez, tekintetbe véve a bankszektor alapvető szerepét a hitelhez való hozzáférés biztosításában és a rendelkezésre álló forrásoknak a reálgazdaság, különösen a fenntartható és társadalmilag felelős beruházások felé való terelésében; hangsúlyozza a magánfinanszírozás és -beruházások szerepét – a közberuházásoké mellett – az éghajlatvédelmi átállás támogatásában, amint az a Fenntartható Európa beruházási tervben szerepel; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen további erőfeszítéseket annak érdekében, hogy a pénzügyi piaci tevékenység nagyobb mértékben igazodjon a fenntarthatósági célkitűzésekhez, valamint a környezeti, társadalmi és irányítási szempontokhoz – többek között az e szempontokon alapuló fenntarthatósági minősítések kidolgozására irányuló jogalkotási javaslat révén; felhívja a Bizottságot, hogy folytassa erőfeszítéseit a fenntartható finanszírozás terén az uniós taxonómiai rendelet¹ és a közzétételekről szóló rendelet² keretében még hátralévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása révén, és többek között a jelentős károkozás elkerülését célzó szilárd módszertan alkalmazásával;

9. úgy véli, hogy bár az egységes felügyeleti mechanizmus és az ESZT közötti jó kapcsolat a rendszer indításától fogva alapvető fontosságú volt, a jelenlegi helyzetben különösen fontos a két pillér közötti együttműködés megerősítésére irányuló megközelítés a megfelelő és időben történő intézkedés biztosítása érdekében;
10. hangsúlyozza, hogy a válság kezeléséhez elengedhetetlenül hozzájárulnak az olyan ideiglenes intézkedések, mint az állami garanciarendszerek, a pénzügyi nehézségekkel küzdő hitelfelvevők hiteltörlesztésére vonatkozó moratóriumok, a központi bankok likviditási programjai, valamint az EKB célzott hosszabb távú refinanszírozási műveletei, az eszközvásárlási program (APP) és a pandémiás vészhelyzeti vásárlási program (PEPP); kitarthat emellett, hogy az effajta kivételes ideiglenes intézkedéseket a piac- és gazdaságtorzító hatások enyhítésére irányuló intézkedéseknek kellene kísérniük; hangsúlyozza továbbá a szabályozók által a bankoknak nyújtott azon rugalmasság jelentőségét, hogy a 2. pillér szerinti tőke-iránymutatás (P2G) alatt, csökkentett tőkekövetelmények mellett működhetnek;
11. hangsúlyozza a világválság kivételes jellegét és a gazdasági veszteség csökkentésére kezdeti korlátozó intézkedésként bevezetett enyhítő intézkedések ideiglenes voltát; megjegyzi, hogy a gazdaságot támogató intézkedéseknek továbbra is a jelenlegi és várható gazdasági körülményekhez kell igazodniuk; felhív a világválság hatásainak enyhítését célzó eszközökről a helyreállítást támogató eszközökre történő, jól irányított, fokozatos és célzott átállásra, beleértve a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési reformtervek révén megvalósítandó tagállami reformokat, mivel az ideiglenes intézkedések korai vagy összehangolatlan megszüntetése visszahozhatja a bankszektor válság előtti gyengeségeit és sebezhetőségeit – beleértve a bankok hitelkockázati

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2088 rendelete (2019. november 27.) a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről (HL L 317., 2019.12.9., 1. o.).

kitettségeinek növekedését, amely befolyásolhatja tőkehelyzetüket –, és alááshatja a növekedést és a helyreállítás eredményét;

12. üdvözli a tőkekövetelményekről szóló rendelet (CRR) célzott módosításait, amelyek a „CRR gyors megoldások” révén kerültek bevezetésre annak érdekében, hogy támogassák a bankok háztartások és vállalkozásoknak történő hitelnyújtással kapcsolatos kapacitását¹, ezáltal enyhítve a Covid19-világjárvány gazdasági hatását és biztosítva a szabályozási keretnek a válság kezelésére szolgáló egyéb intézkedésekkel való zökkenőmentes kapcsolatát;
13. megjegyzi, hogy 2020 decemberében az EFM nyilatkozatot adott ki az osztalékfizetésekről és részvény-visszavásárlásokról szóló korábbi ajánlásának módosításáról, amelyben azt javasolta, hogy azok a bankok, amelyeknek szándékában áll az osztalékfizetés vagy a részvény-visszavásárlás, legyenek nyereségesek és rendelkezzenek stabil tőkepályákkal; felhívja az EFM-et, hogy készítsen becslést a hatáskörébe tartozó bankok által 2021 első és második negyedévében teljesített kifizetésekről (osztalék és részvény-visszavásárlás) és változó javadalmazásokról, és ez alapján értékelje a bankok tőkehelyzetére gyakorolt hatásukat; felhívja az EFM-et, hogy vizsgálja meg, hogy a jelenleg hatályos kifizetési korlátozások 2021 szeptembere utáni meghosszabbítása hasznos eszköz-e mindaddig, amíg alapvető bizonytalanságok állnak fenn a gazdaság helyreállítását és a bankok eszközminőségét illetően; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy jogilag kötelező erejű osztalék- és részvény-visszavásárlási eszköz mint válság idején bevethető felügyeleti eszköz lehetőségét;
14. felhívja a Bizottságot, valamint a nemzeti és európai felügyeleti hatóságokat (EFH), hogy készüljenek fel a bankok eszközminőségének romlására; üdvözli az EFH-k 2021. márciusi, első közös kockázatértékelési jelentését, amely azt tanácsolta a bankoknak, hogy készüljenek fel, és igazítsák ki céltartalék-képzési modelljeiket, biztosítva a megfelelő szintű céltartalék időben történő megképzését, következetes hitelezési gyakorlatot folytatva és a kockázatokat megfelelően árazva, szem előtt tartva, hogy az állami támogatási intézkedések, például hitelmoratóriumok és állami garanciarendszerek le fognak járni, és az osztalékokkal és részvény-visszavásárlásokkal kapcsolatban konzervatív politikát alkalmazva; tudomásul veszi az EFH-k pénzügyi intézményeknek szóló azon figyelmeztetését, hogy dolgozzanak ki további intézkedéseket a hosszú időn át alacsony kamatlábakra való felkészülés érdekében;
15. aggodalommal állapítja meg, hogy a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardot (IFRS 9) heterogén módon alkalmazták az intézmények veszteségekre történő céltartalékképzése tekintetében, amint arra a Covid19-világjárvány során fény derült; felhívja az EFM-et, hogy tegyen intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a beszámolási standardokat a bankunióban működő összes intézmény következetesen alkalmazza;
16. úgy véli, hogy az integrált bankuniónak előfeltétele a lakossági pénzügyi szolgáltatások jól működő egységes piaca; felhívja a Bizottságot, hogy mérje fel, milyen akadályok és korlátok hátráltatják a fogyasztókat a lakossági banki termékek – például a

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/873 rendelete (2020. június 24.) az 575/2013/EU rendeletnek és az (EU) 2019/876 rendeletnek a Covid19-világjárvánnyal összefüggő bizonyos kiigazítások tekintetében történő módosításáról (HL L 204., 2020.6.26., 4. o.).

jelzáloghitelek – határokon átnyúló igénybevétele során, és javasoljon megoldásokat annak biztosítására, hogy a fogyasztók határokon átnyúlóan is kihasználhassák a lakossági pénzügyi szolgáltatásokat; megjegyzi továbbá, hogy a jelzáloghitelek kamatlábai között Uniószerre jelentős eltérések tapasztalhatók;

17. örömmel veszi tudomásul, hogy felgyorsult a bankszektor digitalizációja, amelynek jóvoltából a bankok távolról és új termékek bevezetésével jobban kielégíthetik az ügyfelek igényeit, és a költséghatékonyság növelésére is lehetőség nyílik; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a bankszektor digitalizációját a fogyasztók jogainak teljes körű tiszteletben tartása mellett kell megvalósítani, és folytatni kell a pénzügyi kirekesztés felszámolását, különösen a gyenge digitális vagy pénzügyi jártassággal rendelkező kiszolgáltató csoportok esetében; hangsúlyozza, hogy a digitalizáció az informatikai rendszerekre, a kutatásra-fejlesztésre és az új működési modellekre irányuló jelentős beruházásokat igényel, ami rövid távon gyenge jövedelmezőséget fog eredményezni; határozottan támogatja a Bizottság új digitális pénzügyi szolgáltatási stratégiáját, és üdvözli a Bizottság által 2020-ban indított digitális pénzügyi csomagot, amely megkönnyíti az innovatív technológiák határokon átnyúló bővítését, miközben biztosítja a pénzügyi ágazat rezilienciáját; várakozással tekint a pénzügyi ágazat digitális működési rezilienciájáról szóló rendeletre és irányelvre irányuló javaslatok további kidolgozása elé, amelyek biztosítani fogják, hogy a pénzügyi szervezetek megfelelő biztosítékokat vezessenek be az IKT-vonatkozású biztonsági eseményesemények hatásának enyhítésére; úgy véli, hogy sikeres végrehajtása profitálni fog a jelentős köz- és magánberuházásokból, valamint a nagyobb biztonsági és ellenálló képességi rendszerekre irányuló innovációs együttműködésből; úgy véli, hogy az európai bankszektor digitalizációja lehetőséget kínál az Unió számára, hogy a külföldi tőke vonzó célpontjává váljon és a globális piacon versenyezzen; e tekintetben rámutat a bankok, a kriptoeszközök és a digitális pénzügyi szolgáltatások közötti növekvő összefonódásra;
18. hangsúlyozza, hogy a szabályozási és felügyeleti megközelítéseken belül szavatolni kell a technológiasemlegességet; hangsúlyozza, hogy megoldással kell szolgálni a bankfelügyelethez és a fizetési rendszerek felügyeléséhez kapcsolódó új innovatív technológiák használatából eredő kihívásokra;
19. üdvözli az EKB digitális euróval kapcsolatos munkáját, beleértve a témáról szóló jelentését és a nyilvános konzultáció eredményét; rámutat arra, hogy a digitális euró pontos kialakításától függően a bankszektorra gyakorolt hatás jelentős lehet, olyan területeket érintve, mint a fizetések, a bankok lejárat transzformációra vonatkozó képessége, valamint az általános hitelezési kapacitás és nyereségesség, és ezért felkéri az EKB-t, hogy végezzen további elemzést a digitális pénznem bankszektorra gyakorolt hatásairól, valamint a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges következményeiről; üdvözli a digitális euró azon célját, hogy a készpénz mellett a biztonságos és versenyképes digitális fizetés eszköze legyen, és elismeri a polgárok számára lehetséges előnyöket; támogatja az EKB azon törekvéseit, amelyek a magánélet magas szintű védelmét, a fizetési adatok titkosságát, a kibertámadásokkal szembeni rezilienciát és a biztonságot hivatottak szolgálni; tudomásul veszi a digitális pénznemről folytatott vitát, és elismeri, hogy a digitális pénznem hozzáadott értéket teremthet az euró nemzetközi szerepének erősítésében;
20. megjegyzi, hogy a Jegybanki és Felügyeleti Elnökök Csoportja 2020 márciusában módosította a Bázeli III keretrendszer utolsó elemeinek végrehajtására vonatkozó

ütemtervet annak érdekében, hogy a Covid19-világjárvány közvetlen következményeivel szembeni válaszintézkedésekhez a bankok és a felügyelet megerősített működési kapacitással rendelkezzenek; hangsúlyozza a bankok szabályozására vonatkozó megbízható globális standardok, valamint ezek következetes és időben történő végrehajtásának fontosságát; várakozással tekint a Bizottság készülő, a véglegesített Bázeli III standardok végrehajtásáról szóló javaslata elé; emlékeztet rá, hogy a végrehajtás során figyelembe kell venni az arányosság elvét, és adott esetben tiszteletben kell tartani az uniós bankszektor sajátosságait és sokféleségét, ugyanakkor biztosítani kell, hogy az uniós tőkekövetelmény-rendelet megfeleljen a bázeli előírásoknak; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi felülvizsgálatnak tiszteletben kell tartania az elvet, miszerint – az európai bankok általános pénzügyi pozíciójának erősítésével párhuzamosan – el kell kerülni az általános tőkekövetelmények jelentős növelését; emlékeztet a Bázeli III véglegesítéséről szóló, 2016. november 23-i állásfoglalására¹, és felhívja a Bizottságot, hogy a jogalkotási javaslatok kidolgozásakor tegyen eleget az abban foglalt ajánlásoknak; felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be olyan intézkedéseket, amelyek célja a reálgazdaságnak – különösen a kkv-knak – nyújtott banki hitelezés növelése, valamint a helyreállítás finanszírozása, valamint az európai digitális és környezeti átállás; hangsúlyozza, hogy gazdasági szuverenitásának és stratégiai autonómiájának megőrzése érdekében az Uniónak erős és versenyképes európai bankokra van szüksége ahhoz, hogy a vállalkozások számára – azok méretétől függetlenül – biztosítani lehessen a nagykereskedelmi banki szolgáltatások rendelkezésre állását;

21. kiemeli, hogy jelentős mértékben összekapcsolódik a „bankrendszeren kívüli pénzügyi közvetítő ágazat” és a „hagyományos” bankszektor, ami az előbbi megfelelő szabályozásának és felügyeletének hiánya miatt rendszerkockázati aggályokat vet fel; kiemeli, hogy a jelenlegi világjárvány okozta sokk bebizonyította, hogy a nem banki szektor felerősítheti a piaci volatilitást és az árak elmozdulását, különösen akkor, ha a piaci likviditás nyomás alá kerül; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy szükség van-e további makroprudenciális eszközökre, nevezetesen előzetes likviditáskezelési eszközök kidolgozására és a meglévő tőkeáttételi intézkedések alapos elemzésére;
22. tudomásul veszi a bankok és a központi szerződő felek közötti kölcsönös függőségeket; felhívja ugyanakkor a figyelmet azokra a kétségekre, amelyeket a bankoknak és a központi szerződő feleknek a többlépcsős struktúra beszűkülésekor (end-of-waterfall) potenciálisan jelentkező veszteségek tekintetében fennálló felelőssége, valamint e felelősség és a bankok prudenciális követelményei közötti kölcsönhatás vet fel; e tekintetben kiemeli az egyesült királyságbeli központi szerződő felekre való túlzott támaszkodás kockázatát, és üdvözli a Bizottság által az elmúlt évben elfogadott intézkedéseket, amelyek meghatározzák a harmadik országbeli központi szerződő felek besorolásának kritériumait;
23. sajnálja, hogy az uniós pénzügyi intézményekben és szervezetekben nem sikerült biztosítani a nemek közötti teljes egyensúlyt, kiváltképpen pedig azt, hogy a banki és pénzügyi szolgáltatások területén a nők továbbra is alulreprezentáltak a vezetői pozíciókban; hangsúlyozza, hogy a vezetőtestületekben és a személyzet körében érvényesülő nemek közötti egyensúly társadalmi és gazdasági haszonnal jár; úgy véli, hogy az uniós pénzügyi intézmények és szervezetek jelöltjeit érdemeik és alkalmasságuk alapján, továbbá

¹ HL C 224., 2018.6.27., 45. o.

az érintett intézmény vagy szerv működési hatékonyságának maximalizálását szem előtt tartva kell kiválasztani; felhívja a kormányokat, valamint az összes intézményt és szervet, hogy a lehető leghamarabb tegyék prioritássá a nemek közötti teljes egyensúly elérését, többek között azáltal, hogy minden olyan jövőbeli kinevezéshez, amelyhez a Parlament egyetértése szükséges, nemi szempontból kiegyensúlyozott jelöltlistákat bocsátanak rendelkezésre, többek között az EKB-nál és az EU vezető pénzügyi intézményeinél is, törekedve arra, hogy kinevezési eljárásonként legalább egy nőt és egy férfi jelöltet vegyenek fel; emlékeztet 2019. március 14-i állásfoglalására¹, amelynek célja a nemek közötti egyensúly biztosítása az uniós gazdasági és monetáris ügyekkel kapcsolatos pozíciókra jelölt személyek soron következő listáján, és ismét elkötelezi magát amellelt, hogy nem veszi figyelembe az olyan jelöltlistákat, amelyek esetében nem tartották tiszteletben a nemek közötti egyensúly elvét;

24. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a kiválasztási kritériumokat azzal a céllal, hogy nagyobb számban pályázzanak női jelöltek;

Felügyelet

25. nagyra értékeli az európai bankfelügyelet szerepét a Covid19-világjárványra reagáló, a bankoknak szóló, tőkére és működésre vonatkozó ideiglenes engedmények biztosításában, amelynek köszönhetően – a magas színvonalú felügyelet fenntartása mellett – a bankok továbbra is képesek pénzügyi támogatást nyújtani a vállalkozásoknak és a háztartásoknak, valamint fedezni a veszteségeket; tudomásul veszi az egységes felügyeleti mechanizmus magas költségekkel, alacsony jövedelmezőséggel, nyomott piaci értékelésekkel és a bankszektorban az új technológiákba való elégtelen beruházásokkal kapcsolatos aggodalmait; kéri, hogy szolgáljanak iránymutatással a pufferek visszaállításának várható időtartamáról, valamint az alkalmazandó megközelítésről;
26. hangsúlyozza, hogy javítani kell az uniós bankfelügyelet átláthatóságát és kiszámíthatóságát, és e tekintetben elismerését fejezi ki a 2. pillér szerinti bankspecifikus követelmények közzétételének közelmúltban alkalmazott gyakorlata kapcsán; úgy véli, hogy az egyedi követelmények megbízhatóbbá teszik az egységes felügyeleti mechanizmus elvárásait, és hozzájárulnak a megalapozottabb befektetői döntésekhez;
27. arra számít, hogy az egységes felügyeleti mechanizmus szervezeti felépítésének közelmúltbeli átalakítása a rendszer egyszerűsítése és a technológiai innovációk beépítése mellett a még inkább kockázatalapú felügyeletet, valamint az intézményen belüli együttműködést is elő fogja mozdítani;
28. hasznosnak tartja, hogy az EFM 2020. novemberi elemzése a bankszektor eszközminőségre és tőkére gyakorolt sokkhatásokból eredő potenciális sebezhetőségét szcenárióelemzés keretében vizsgálta;
29. megjegyzi, hogy az EFM-nek továbbra is az egyik kiemelt prioritásaként kell tekintenie a hitelkockázat hatékony kezelésére; osztja az EFM azzal kapcsolatos aggályait, hogy a bankok esetleg megváltoztathatják hitelkockázati modelljeiket, és e tekintetben tudomásul veszi az EFM-nek a nemteljesítő hitelek várható növekedésével kapcsolatos

¹ HL C 23., 2021.1.21., 105. o.

megfelelő működési előkészületekre, valamint a megbízható hitelkockázat-kezelésre vonatkozó felügyeleti – a jelentős intézmények vezérigazgatóinak megküldött leveleiben, valamint a Covid19-hitelkockázati stratégiájában körvonalazott – elvárásait; támogatja, hogy az EFM intenzívebb felügyeletet gyakoroljon a magas tőkeáttételű piacok felett; megjegyzi, hogy nem minden bank volt képes megfelelni az EFM hitelkockázat-kezeléssel kapcsolatos elvárásainak, ami további erőfeszítéseket tesz szükségessé;

30. elismeri, hogy a Covid19-világjárvány okozta válság növeli a nemteljesítő hitelek további felhalmozódásának kockázatát; aggodalommal veszi tudomásul az EKB előrejelzését, amely szerint egy kellően súlyos, de nem elképzelhetetlen forgatókönyv alapján a nemteljesítő hitelek szintje 2022 végére elérheti akár az 1,4 billió EUR-t; hangsúlyozza, hogy a bankok mérlegeiben szereplő eszközök minőségromlásának megfelelő és időben történő kezelése alapvetően fontos lesz ahhoz, hogy rövid távon megelőzhető legyen a nemteljesítő hitelek felhalmozódása; azt tanácsolja a tagállamoknak, hogy tegyenek további erőfeszítéseket e probléma megoldásának érdekében; tudomásul veszi e tekintetben a Bizottságnak az uniós háztartások és cégek fizetőképességének megőrzése érdekében a nemteljesítő hiteleknek a Covid19-világjárványt követően történő kezeléséről szóló, 2020. december 16-i közleményét (COM(2020)0822), azt várja, hogy a fogyasztói hitelekről szóló irányelv¹ felülvizsgálata biztosítani fogja a fogyasztóvédelem magas szintjét, nevezetesen ambiciózusabb rendelkezések meghatározásával a hitelfelvevők visszaélésekkel szembeni védelme tekintetében, és biztosítva, hogy ezek a jogok a meglévő és a jövőbeli hitelekre egyaránt vonatkozzanak; szorgalmazza, hogy kövessék nyomon – különösen az átmeneti tehermentesítési intézkedések visszavonásakor – az esetlegesen jelentkező hirtelen kilengéseket; felhívja a felügyeleti hatóságokat, hogy továbbra is megfelelően vegyék figyelembe azokat a mellékhatásokat, amelyeket a nemteljesítő hitelek tömeges elidegenítése gyakorolhat a belső modelleket alkalmazó bankok prudenciális mérlegére;
31. hangsúlyozza, hogy a bankoknak be kell tartaniuk a nemteljesítő hitelekre vonatkozó prudenciális szabályokat és felügyeleti iránymutatásokat, valamint fenn kell tartaniuk a nehéz helyzetben lévő adósok proaktív kezeléséhez és mérlegük ellenőrzéséhez szükséges operatív kapacitásukat, felgyorsítva a rossz hitelek korai azonosítását, hogy ily módon mérsékelni lehessen a hitelezési kapacitás gyengülésének kockázatát a fellendülést célzó beruházások iránti fokozott kereslet időszakában; felhívja a figyelmet a nemteljesítő hitelekre vonatkozó EKB-iránymutatás végrehajtásához biztosított jelenlegi mozgástérre, így többek között arra, hogy a nemteljesítő hitelek különösen magas szintjeivel rendelkező bankok számára hosszabb időszak biztosítható a nemteljesítő hitelek csökkentésére irányuló stratégiáik benyújtásához;
32. emlékeztet rá, hogy a bankszektoron belüli kockázatcsökkentés hozzájárulna a stabilabb, erősebb és a gazdasági növekedésre összpontosító bankunióhoz; e tekintetben tudomásul veszi a hitelgondozókról és hitelfelvásárlókról szóló irányelvre irányuló bizottsági javaslattal kapcsolatos politikai megállapodást, amely ösztönözni fogja a

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

nemteljesítő hitelek másodlagos piacainak unióbeli fejlődését, és célja, hogy segítse a bankokat mérlegük nemteljesítőhitel-állományának csökkentésében;

33. elismeri, hogy egyes tagállamokban a bankok szerepet játszottak a vállalkozások és a reálgazdaság támogatásában a világjárvány idején; hangsúlyozza, hogy a bankoknak gondosan kell értékelniük a vállalkozások pénzügyi stabilitását és életképességét, proaktívan együtt kell működniük a nehéz helyzetben lévő adósokkal kitettségeik kezelése érdekében, valamint finanszírozási és életképes szerkezetátalakítási vagy megfelelő alternatív lehetőségeket kell kínálniuk az életképes ágazatok és vállalkozások, különösen a kkv-k számára a nemteljesítések lehetőség szerinti megelőzése, valamint annak érdekében, hogy a vállalkozások és a fogyasztók ne kerüljenek a túlzott eladósodás kockázatába; hangsúlyozza, hogy a prudenciális kereteket következetesen módosítani kell annak érdekében, hogy lehetővé tegyék és ösztönözzék az átstrukturálási intézkedések alkalmazását olyan vállalatok és háztartások esetében, ahol a bankok úgy ítélik meg, hogy a helyreállítás kilátásai továbbra is magasak, és felszólít az alkalmazásuk útjában álló valamennyi szabályozási akadály felszámolására; sürgeti a bankokat, hogy – végső eszközként – vegyék fontolóra az életképtelen vállalkozások piacról való strukturált kilépését; úgy véli, hogy a bankoknak megfelelő hitelátvitelt kell biztosítaniuk az eurórendszerből a reálgazdaságba; üdvözlö a „Tőkepiaci unió a polgárok és a vállalkozások számára – új cselekvési terv” című, 2020. szeptember 24-i bizottsági közleményben (COM(2020)0590) és annak mellékletében meghatározott intézkedéseket, melyek szerint azokat a kkv-kat, amelyek hitelkérelmét elutasították, alternatív finanszírozási szolgáltatókhoz kell irányítani;
34. felhívja az EFH-kat, hogy teljes mértékben éljenek hatáskörükkel a fogyasztóvédelem magas szintű biztosítása érdekében, beleértve adott esetben a termékszintű beavatkozási hatáskörükkel is, amennyiben a pénzügyi és hiteltermékek az ügyfél számára ténylegesen vagy valószínűsíthetően hátrányt okoznak;
35. hangsúlyozza a fogyasztói jogok védelmének fontosságát, különös tekintettel a tisztességtelen és agresszív feltételekre és gyakorlatokra, a banki díjakra, a termékköltségek átláthatóságára, a nyereségességre és a kockázatokra; megjegyzi, hogy a bankunió még mindig nem rendelkezik hatékony eszközökkel a fogyasztók előtt álló olyan problémák kezelésére, mint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok és a mesterségesen keltett bonyolultság; e tekintetben felhívja az EBH-t, hogy megbízatásának teljesítése során fordítson nagyobb figyelmet a fogyasztói tendenciák megfelelő gyűjtésére, elemzésére és az ezzel kapcsolatos jelentéstételre, valamint a pénzügyi műveltség és az illetékes hatóságok általi oktatási kezdeményezések felülvizsgálatára és összehangolására; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a fogyasztói szerződésekben a bankszektor által alkalmazott tisztességtelen záradékokat és gyakorlatokat, és minden meglévő eszköz felhasználásával biztosítsa a tisztességtelen szerződési feltételekről szóló irányelv¹ hatékony és gyors végrehajtását;
36. megjegyzi, hogy a várható hitelezési veszteségek a jelenlegi alacsony kamatkörnyezettel együtt ronthatják a bankok nyereségességét; rámutat arra, hogy a bankoknak ki kell igazítaniuk üzleti modelljeiket fenntarthatóbb, költségtakarékosabb és technológiailag fejlettebb stratégiák felé, valamint stratégiai irányítást és prudens felügyeletet kell végezniük az üzleti funkciók felett, a fogyasztók jogainak teljes tiszteletben tartása

¹ A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (HL L 95., 1993.4.21., 29. o.).

mellett; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a bankok hitelezési kapacitásának támogatására irányuló banki tartalékképzési döntéseket ne halasszák el indokolatlanul, különösen akkor, ha a hitelkereslet megélnkül;

37. riasztónak tartja, hogy a közelmúltbeli bankválságok nyomán kiderült, hogy a hitelintézetek rutinszerűen értékesítettek megtevesztő módon kötvényeket és más pénzügyi termékeket lakossági ügyfeleknek; sajnálja, hogy a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv fogyasztóvédelmi rendelkezéseinek végrehajtása a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények (MREL) tekintetében töredékes volt; sürgeti a Bizottságot, hogy értékelje a pénzügyi termékek banki intézmények általi megtevesztő értékesítését, és a megállapítások alapján terjesszen elő megfelelő javaslatokat, többek között a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv közelgő felülvizsgálata során;
38. hangsúlyozza, hogy – az Unión belüli és a határokon átívelő – banki konszolidáció lehetséges előnyeit az alacsony jövedelmezőség, a túlzott kapacitás és a bankszektor széttöredezettségének kezelése tekintetében tovább kell dokumentálni; elismeri, hogy a bankszektorban biztató tendencia figyelhető meg a konszolidációban való részvétel irányába, és ezzel összefüggésben rámutat a konszolidáció felügyeleti megközelítéséről szóló EKB-útmutatóra, amely támogatja a jól megtervezett és jól végrehajtott üzleti kombinációkat; hangsúlyozza, hogy a rendszerszintű bizalom kiépítése és a pénzügyi stabilitás fenntartása szempontjából előnyökkel jár a pénzügyi szektor sokszínűségének/pluralitásának védelme; felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe és kövesse nyomon a Pénzügyi Stabilitási Tanács 2021. évi értékelésének következtetéseit a „túl nagy a csődhöz” reformok pénzügyi rendszerre gyakorolt hatásairól;
39. sajnálja, hogy a székhely szerinti és a fogadó tagállam kérdése továbbra is kihívást jelent a bankunió kiteljesítése szempontjából, és úgy véli, hogy az európai betétbiztosítási rendszer bevezetése a további kockázatcsökkentési intézkedésekkel párhuzamosan a megoldás részét képezi; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy amennyiben a nemteljesítő hitelek szintje az állami támogatási intézkedések csökkenésével emelkedni kezd, a székhely szerinti és a fogadó országok intézkedéseket hozhatnak az eszközök védelmére, és újból bevezethetik az elkülönített kezelést; hangsúlyozza, hogy a bankoknak képesnek kell lenniük a határokon átnyúló működésre, tőkéjük és likviditásuk konszolidált szinten tartása mellett, hiteles és érvényesíthető biztosítékokkal a fogadó országok számára a források rendelkezésre állása és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatás tekintetében, a kockázatok diverzifikálása és a jövedelmezőség esetleges elmaradásának kezelése érdekében; úgy véli, hogy fokozatos harmonizációra van szükség azokon a területeken, ahol a nemzeti választási lehetőségek és mérlegelési jogkörök alkalmazandók, többek között a fizetéseképtelenségre vonatkozó jogszabályok területén, a bankunió belüli, határokon átnyúló bankcsoportok szanálási tervei készítésének megkönnyítése érdekében;
40. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy mivel a tagállamok egyre nagyobb mennyiségben adnak el államkötvényeket, az államadósság aránya a bankok mérlegében szintén növekszik, ami ronthatja a bankok és az állam közötti visszacsatolási spirált; úgy véli, hogy a Next Generation EU létrehozása kiváló minőségű, alacsony kockázatú európai eszközöket fog biztosítani, lehetővé téve az államkötvények egyensúlyának helyreállítását a bankok mérlegében, segítve az államok és a bankok pénzügyi helyzetének egymásra hatásából adódó negatív spirál (sovereign bank doom loop)

enyhítését; rámutat, hogy a Next Generation EU fontos szerepet fog játszani a helyreállítás támogatásában, és lehetőségként kell szolgálnia a beruházások növeléséhez és az egyes uniós tagállamokban a szükséges reformok megállapított kritériumok alapján történő végrehajtásához, és hozzá kell járulnia az európai bankrendszer megerősítéséhez;

41. úgy véli, hogy a a székhely szerinti és a fogadó országok kérdésének megoldásához, a bankok és az állam közötti visszacsatolási spirál megszakításához és a bankkonszolidációs erőfeszítések támogatásához páneurópai biztonsági háló bevezetésére lenne szükség, továbbá a bankok helyreállítási terveinek részeként a csoporton belüli pénzügyi támogatási megállapodások kidolgozására és végrehajtására, valamint fokozatos harmonizációra azokon a területeken, ahol a nemzeti választási lehetőségek és mérlegelési jogkörök alkalmazandók (többek között a fizetésektelenség területén), a kockázatcsökkentési erőfeszítések folytatása mellett;
42. hangsúlyozza, hogy az államadósság prudenciális kezeléséről szóló szabályozási keretnek összhangban kell lennie a nemzetközi normákkal;
43. hangsúlyozza a bankokon belüli szilárd belső irányítási struktúrák fontos szerepét, és rámutat az EFM 2020. évi felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárása (SREP) során azonosított hiányosságokra – az eljárás arra összpontosított, hogy a bankok hogyan kezelték a válsághoz kapcsolódó, tőkével és likviditással kapcsolatos kockázatokat, figyelembe véve az egyes bankokat érintő rendkívüli körülményeket; elismerését fejezi ki a tőke- és likviditásértékeléshez szükséges információgyűjtésre vonatkozó célzott megközelítésért; hangsúlyozza a legmagasabb szintű normák és az egyenlő versenyfeltételek hatályba helyezésének fontosságát a bankok igazgatótanácsi tagjai szakmai alkalmasságának és üzleti megbízhatóságának értékelésére vonatkozóan, mert ezeket jelenleg a tőkekövetelményekről szóló irányelv rendkívül eltérő átültetése miatt a tagállamok eltérően értelmezik; ezért további harmonizációra szólít fel ezen a területen; kitarthat emellett, hogy az illetékes hatóságoknak mindig előzetesen, nem pedig utólagosan kell elvégezniük a szakmai alkalmasság és az üzleti megbízhatóság értékelését; támogatja az EKB arra irányuló tervét, hogy 2021-ben felülvizsgálja szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság értékelésére vonatkozó jelenlegi útmutatóját annak érdekében, hogy felvázolja az igazgatósági tagok kvalitásaival kapcsolatos felügyeleti elvárásait; várja az EKB javaslatait a szakmai alkalmasság és üzleti megbízhatóság felügyeletének javítását célzó intézkedéscsomagra vonatkozóan; e tekintetben szorgalmazza, hogy vegyék fontolóra a szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények beépítését a tőkekövetelményekről szóló rendeletbe;
44. tudomásul veszi, hogy a 2021. január 29-én indított uniós szintű stresszteszt célja a romló eszközminőségű bankok tőkepályájának vizsgálata az alacsony kamatlábakkal jellemzett környezetet feltételezve; felhívja az EBH-t, hogy bővítse ki a későbbi stressztesztek hatókörét, mivel a vizsgálat során kiválasztott 51 bankból álló minta túl szűknek tekinthető; hangsúlyozza, hogy a bizalomépítés szempontjából fontos feladat a stressztesztek elvégzése és – megfelelő időpontban – a kevésbé jelentős intézmények gördülő mintáján végzett eszközminőség-vizsgálatok;
45. örömmel veszi tudomásul az egységes felügyeleti mechanizmus arra irányuló erőfeszítéseit, hogy iránymutatást biztosítson a bankoknak, és egyértelművé tegye számukra az önértékelést és a megfelelő jelentéstételt a környezeti és éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokról; hangsúlyozza, hogy további felügyeleti nyomásra van

szükség ahhoz, hogy a pénzügyi intézmények megfelelően közzétegyék az éghajlattal kapcsolatos és környezeti kockázatokat; úgy véli, hogy az EFM éghajlati kockázatra vonatkozó stressztesztje fontos lépés a bankok gyakorlatainak értékeléséhez és a fejlesztés konkrét területeinek azonosításához; ezzel összefüggésben elismerését fejezi ki az éghajlattal kapcsolatos és környezeti kockázatokról szóló EKB-útmutató ajánlásával kapcsolatban, amely megerősíti az éghajlattal kapcsolatos kockázatok kezelésére irányuló stratégiai, átfogó megközelítést; támogatja a bankok 2021-ben elkészítendő önértékelésére és cselekvési terveire, valamint a banki intézkedések ezt követő, 2022. évi felügyeleti felülvizsgálatára vonatkozó elképzelést; úgy véli, hogy az önértékelésnek és a jelentéstételnek összhangban kell állnia az arányosság elvével, és nem áthatja alá a bankok kapacitását és versenyképességét; tudomásul veszi az EBH arra irányuló kezdeményezését, hogy uniós szintű kísérleti projektet folytasson az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokról, és tudomásul veszi annak megállapításait, hogy az átállási stratégiákról és az üvegházhatásúgáz-kibocsátásról több információra van szükség ahhoz, hogy a bankok és a felügyeletek pontosabban értékelhessék az éghajlati kockázatokat; emlékeztet arra, hogy a nem fenntartható gazdasági tevékenységekbe történő beruházások és az ezek számára biztosított hitelezés az eszközök elértéktelenedéséhez vagy a befektetések meg nem térüléséhez vezethetnek;

46. tudomásul veszi az EBH szerepét az uniós pénzügyi szektor pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmének irányításában, koordinálásában és nyomon követésében; üdvözli az EKB elmúlt két évben tett erőfeszítéseit, amelyek arra irányultak, hogy fokozza az egységes felügyeleti mechanizmus és a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti hatóságok közötti információcserét annak érdekében, hogy a prudenciális felügyeleti intézkedésekben jobban figyelembe vegyék a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos szempontokat; kéri, hogy ehhez a feladathoz biztosítsanak megfelelő finanszírozást és forrásokat; üdvözli, hogy az EBH támogatja a pénzmosás elleni, önállóan működő felügyeleti hatáskörök végrehajtását a tagállamokban, és további intézkedésekre szólít fel annak biztosítása érdekében, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyelete kockázatalapú, arányos és hatékony legyen; rámutat a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem nemzeti hatóságok általi felügyeletére és az uniós jogszabályok alkalmazására vonatkozó megközelítések közötti különbségekre, amelyek szabályozási arbitrázshoz vezethetnek; ösztönzi a pénzmosás elleni irányelv rendelkezéseinek rendeletté történő részleges átalakítását; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy több tagállam még mindig nem ültette át teljes mértékben a negyedik és ötödik pénzmosási irányelvet, és még több tagállamnak vannak súlyos hiányosságai az irányelvek hatékony végrehajtása terén; üdvözli, hogy a Bizottság megkezdte a kötelezettségzegési eljárások megindítását, és felhívja a Bizottságot, hogy indítson kötelezettségzegési eljárást a pénzmosási irányelv átültetésének és végrehajtásának elmaradásával kapcsolatos fennmaradó esetekben; tudomásul veszi az EBH arra vonatkozó második megbízatását, hogy a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos adatbázist hozzon létre, amelyet várhatóan 2021-ben fejlesztenek ki, és hogy fokozza az együttműködést és az információcserét az európai hatóságok között; hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló csoportok esetében a pénzmosás elleni felügyeleti kollégiumok – amelyek a csoport működési helye szerinti joghatóságok pénzmosás elleni küzdelemmel foglalkozó hatóságainak összességéből állnak – fontos szerepet játszanak annak értékelésében, hogy a csoport hogyan teljesít a pénzmosás elleni küzdelem terén;

47. üdvözli a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló bizottsági cselekvési tervet, amelyet 2020. május 7-én tettek közzé, felhívja a Bizottságot, hogy mielőbb fogadja el pénzmosás elleni jogalkotási csomagját; sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a pénzmosás elleni küzdelemmel foglalkozó európai felügyelet létrehozására; hangsúlyozza, hogy a pénzmosás elleni keret hatályának ki kell terjednie a kriptoeszköz-kibocsátókra és -szolgáltatókra; felkéri a Bizottságot, hogy fontolja meg egy európai pénzügyi információs egység létrehozását;
48. kiemeli a bankszektor fontos szerepét az adókikerülés elleni küzdelemben; megismétli a Parlament azon álláspontját, hogy az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek jegyzékének I. és II. mellékletében szereplő országokat érintő ügyletek esetében fokozott ellenőrzések és az „Ismerd az ügyfeledet” elv alkalmazása szükséges;
49. üdvözli a Bizottság digitális pénzügyi csomagját; úgy véli, hogy a kriptoeszközök piacairól és a digitális működési rezilienciáról szóló bizottsági javaslatok időszerűek, hasznosak és szükségesek; hangsúlyozza, hogy a digitális pénzügyi szolgáltatások növelik a fogyasztók és a vállalkozások finanszírozási lehetőségeit, de emellett meg kell őrizni a fogyasztóvédelmet és a pénzügyi stabilitást;
50. tudomásul veszi az Egyesült Királyság kilépését az Európai Unióból; tudomásul veszi, hogy számos jelentős bank előrelépést ért el az EFM-mel egyeztetett, a brexit utáni időszakra vonatkozó működési modelljei tekintetében, és támogatja az EFM arra irányuló erőfeszítéseit, hogy nyomon kövesse az e modellek irányába tett előrelépéseket az eszközök, a személyzet és a könyvelési gyakorlatok terén; megismétli, hogy a vállalkozások Unión belüli áthelyezésével összefüggésben az üres postafiók-intézmények nem fogadhatók el az euróövezetben; úgy véli, hogy a felügyelet megerősítése érdekében foglalkozni kell az uniós jogi keret meglévő szabályozási hiányosságaival, és emlékeztet arra, hogy az EFM közvetlen felelősséget fog vállalni a rendszerszintű jelentőséggel bíró befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéért, a befektetési vállalkozásokról szóló felülvizsgált rendelet¹ 2021. júniusi hatálybalépésétől kezdve;
51. hangsúlyozza az egyenlő versenyfeltételek fenntartásának fontosságát a szabályozási területen, valamint a negatív szabályozási verseny megakadályozásának fontosságát; ezzel összefüggésben tudomásul veszi az EKB és az Egyesült Királyság hatóságai közötti egyetértési megállapodást, amely 2021. január 1-jén lépett hatályba, és amely az EBH által tárgyalt modellen alapul, és kiterjed a biztosítási és nyugdíjrendszerek kívüli prudenciális felügyeletre is, szilárd alapot teremtve az egységes felügyeleti mechanizmus és az Egyesült Királyság prudenciális szabályozó hatósága közötti felügyeleti együttműködéshez, a határokon átnyúló bankcsoportok közötti információcserére és kölcsönös bánásmódra összpontosítva, valamint a fiókvállalatok felügyeletével kapcsolatos feladatok megosztása céljából;
52. megjegyzi, hogy az arányosság elvének tiszteletben tartása kulcsfontosságú a bankfelügyelet működőképessé tételéhez, különösen a kisebb intézmények esetében;

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről (HL L 314., 2019.12.5., 1. o.).

Szanálás

53. bízik abban, hogy az Egységes Szanálási Alapba 2022-ben, az eredetileg tervezettnél két évvel korábban bevezetett védőháló, amely az Európai Stabilitási Mechanizmusból származó, rulírozó hitelkeret formájában valósul meg, és amely biztonsági hálót biztosít a bankunió belüli bankszanálásokhoz, megerősíti a válságkezelési keretet, és fontos lépést jelent a bankunió kiteljesítése felé; megjegyzi, hogy az Egységes Szanálási Alap jelentős kiépítése a közös védőhálóval együtt lehetővé fogja tenni az ESZT számára a jóval 100 milliárd EUR feletti összegű kombinált alapokhoz való hozzáférést; megjegyzi, hogy az európai betétbiztosítási rendszer létrehozásával párhuzamosan tovább kell csökkenteni a bankrendszerek kockázatait;
54. ragaszkodik hozzá, hogy a bankok maguk feleljenek a teljesítményükért ahelyett, hogy az adófizetőkre hárítanák a válságkezelési keret terhét;
55. örömmel veszi tudomásul, hogy bár az ESZT-nek 2020-ban nem kellett szanálási intézkedéseket hoznia, azonban válságközeli esetek tekintetében lelkiismeretesen együttműködött az egységes felügyeleti mechanizmussal; tudomásul veszi az ESZT által az MREL időközi céljainak a szanálhatóság veszélyeztetése nélkül történő elérése érdekében biztosított könnyítő intézkedéseket és rugalmasságot; hangsúlyozza, hogy az ilyen intézkedésekre vonatkozó információk továbbra is rendkívül korlátozottak az ESZT honlapján; sürgeti az ESZT-t, hogy növelje az átláthatóságot, és hozza nyilvánosságra a belső szanálási csoportok által a Covid19-hez kapcsolódó segítségnyújtás alkalmazása során követett iránymutatást; tudomásul veszi az ESZT által kidolgozott 2020. évi MREL-politikát és a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv keretében az MREL-re vonatkozó célzott jelentéstételt; nagyra értékeli a jelenlegi, 2021-re vonatkozó szanálástervezési ciklus előrehaladását, és megismétli, hogy az arányosan beállított MREL kulcsfontosságú elem a bankok szanálhatóságának javítása tekintetében, a szélesebb körű pénzügyi stabilitás biztosítása mellett;
56. rámutat arra, hogy a korai beavatkozási intézkedések alkalmazására vonatkozó követelmények és az EKB szokásos felügyeleti hatáskörei között meglévő átfedések megakadályozhatják a korai beavatkozási intézkedések végrehajtását; ezzel összefüggésben kitarthat emellett, hogy ezeket az átfedéseket meg kell szüntetni, és bízik benne, hogy az intézkedések megfelelő és fokozatos alkalmazásának biztosítása érdekében tisztázni fogják minden egyes eszköz jogalapját; ezzel összefüggésben – szem előtt tartva a Számvevőszék azon ajánlását, amely a korai beavatkozási intézkedések bevezetésére vonatkozó számszerűsített küszöbértékekre vonatkozik – támogatja a gyors felügyeleti intézkedések alkalmazását, elkerülve ugyanakkor az automatizmust;
57. szükségesnek tartja a felszámolás megkönnyítését azon bankokra vonatkozóan, amelyek szanálása az ESZT vagy az illetékes nemzeti hatóság értékelése alapján nem közérdek; hangsúlyozza, hogy a „vagyonértékesítési” stratégia fontos eszköz lehet az ESZT által alkalmazottak között a szanálás során felmerülő értékvesztés minimalizálása érdekében; elismeri, hogy a piacról fizetéseképtelenség miatt való kilépésre vonatkozó keretnek összehangoltabbnak kell lennie a bizonytalan helyzetek elkerülése és az összhang biztosítása érdekében a bank működési engedélyének visszavonása tekintetében; elismeri, hogy a betétbiztosítási rendszerek keretében a betéti könyvek átutalásának finanszírozására szolgáló alternatív intézkedések fontos szerepet játszhatnak ilyen esetekben, különösen a kis- és közepes méretű bankok esetében, amennyiben nem

rontják a betétesek védelmét, és a betétbiztosítási rendszer megfelelően finanszírozott, minimalizálva az adófizetők hozzájárulását és az értékmegsemmisülést és biztosítva a pénzügyi stabilitást, továbbá más esetekben áthidalhatja a szanalási alaphoz való hozzáférés 8%-os belső feltőkésítési előfeltétele és a bank tényleges veszteségviselő képessége közötti különbséget, leszámítva az átvinni szándékozott betéteket; hangsúlyozza, hogy az ilyen beavatkozásokat a legalacsonyabb költségre vonatkozó szigorú tesztnak kell alávetni; ezért felhívja a Bizottságot, hogy tegye egyértelműbbé a legalacsonyabb költség elvét és a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználási feltételeit;

58. megjegyzi, hogy a fizetéseképtelenségi rendszerek jelenlegi sokfélesége bizonytalanság forrása a felszámolási eljárások kimenetelét illetően; úgy véli, hogy a bankunió hatékony működése érdekében tovább kell harmonizálni a bankok fizetéseképtelenségére vonatkozó jogszabályokat; felkéri a Bizottságot, hogy részletes vizsgálatokat és a nemzeti hatóságokkal és parlamentekkel folytatott konzultációt követően vizsgálja meg a meglévő nemzeti fizetéseképtelenségi jogszabályok egyes vonatkozásai további harmonizációjának előmozdítását, valamint a külső finanszírozás használatának feltételeit, biztosítandó az ösztönzők összhangját és az egyenlő versenyfeltételeket;
59. különösen érdemesnek tartja, hogy célzott megközelítést alkalmazzanak a hitelezői kielégítési sorrend összehangolására a bankok fizetéseképtelenségi eljárásaiban, a betétbiztosítási rendszerek által a szanalás és – a kifizetések kivételével – az intézkedések keretében nyújtott finanszírozás hatókörének növelése érdekében, amennyiben a betétbiztosítási rendszerek megfelelően finanszírozottak;
60. szükségesnek tartja a szanalás több bank számára történő elérhetővé tételét, ami megköveteli a közérdek értékelésének felülvizsgálatát annak érdekében, hogy fokozódjon átláthatósága és várható kimenetelének és előzetes kiszámíthatósága, és így a szanalási eszközöket a bankok nagyobb csoportjára, különösen a közepes méretű bankokra, lehessen alkalmazni, és szükségesnek tartja a következetesebb és arányosabb MREL-szintek biztosításához szükséges egyértelműség biztosítását; tudomásul veszi az ESZT e tekintetben folyamatban lévő munkáját; kéri, hogy orvosolják a kritikus funkciók belső szanalási csoportok általi értékelése közötti következetlenségeket, amint azt az Egységes Szanalási Mechanizmuson belüli szanalástervezéséről szóló, 2021. évi számvevőszéki jelentés is említi; hangsúlyozza továbbá, hogy koherens módon felül kell vizsgálni az állami támogatási szabályokat és a bankokról szóló, 2013. évi bizottsági közleményt annak érdekében, hogy tükrözzék a válságkezelési keret végrehajtása és javítása terén elért eredményeket, valamint biztosítsák a bankok helyreállításáról és szanalásáról szóló irányelv követelményeivel való összhangot, kellően figyelembe véve az Európai Unió Bíróságának közelmúltbeli ítéleteit; tudomásul veszi továbbá a Számvevőszék 2021. évi ajánlását, amely szerint az ESZT-nek meg kell felelnie az egységes szabálykönyvnek azáltal, hogy minden egyes szanalási tervben meghatározza a szanalhatóság jelentős akadályait, és megfelelő eljárást követ azok megszüntetése érdekében;
61. támogatja azt az elképzelést, hogy a válságkezelési keret felülvizsgálatával összefüggésben vegyék fontolóra a csoportszintű helyreállítási és szanalási tervek szerepét, valamint gyakorlati végrehajtásukat annak érdekében, hogy hatékonyabb megközelítést biztosítsanak a határokon átnyúló banki szolgáltatások nehézségeinek kezelésére; üdvözli azokat a javaslatokat, amelyek lehetővé teszik a bankcsoportok számára, hogy hivatalos megállapodást hozzanak létre a leányvállalatok és az

anyavállalatok között arról, hogy likviditási támogatást nyújtanak egymásnak, és ezt a támogatást összekapcsolják csoportszintű helyreállítási terveikkel, hogy a székhely szerinti és a fogadó tagállam között kiegyensúlyozott módon megkönnyítsék a meglévő rendelkezések alkalmazását; úgy véli, hogy az illetékes hatóságokat szükség esetén be kell vonni az ilyen hivatalos megállapodások érvényesítésébe; megjegyzi, hogy a csoportszintű helyreállítási és szanálási tervek lehetővé tennék az MREL kalibrálását és azt, hogy a bankok különböző biztonsági hálókhoz való hozzájárulásai valóban kockázatalapúak legyenek, tükrözve e biztonsági hálók igénybevételének valószínűségét és nagyságrendjét az előnyben részesített válságkezelési stratégia keretében;

Betétbiztosítás

62. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a betétesek a bankunió egészében ugyanolyan szintű védelemben részesüljenek megtakarításaik tekintetében, bárhol legyen is a bankjuk; rámutat arra, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv végrehajtása, 100 000 EUR-ig biztosítva a banki betéteket, magasabb szintű betétvédelemhez kíván hozzájárulni; elismeri a Bizottság arra irányuló kísérletét, hogy az európai betétbiztosítási rendszer bevezetésével tovább erősítsék a polgárok betétvédelemben vetett bizalmát; elismeri ugyanakkor, hogy az európai betétbiztosítási rendszer fontos szerepet játszik az államháztartások és a bankok közötti kapcsolat csökkentésében;
63. hangsúlyozza a betétbiztosítási rendszerekbe történő befizetések kockázatarányos voltának fontosságát; figyelmeztet arra, hogy a kockázatalapú megközelítés hiánya megteremtheti az erkölcsi kockázat és potyautasság veszélyét, ami oda vezet, hogy a spekulatív üzleti modelleket az óvatosak finanszírozzák; hangsúlyozza, hogy a jövőbeli európai betétbiztosítási rendszerbe befizetett hozzájárulásoknak is kockázatarányosnak kell lenniük; rámutat arra, hogy a bankunió belül még mindig eltérők az idioszinkratikus kockázatok a különböző intézményekben; megismétli, hogy a bankunió valamennyi tagjának végre kell hajtania a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv és a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv átültetését annak érdekében, hogy a bankunió egészében biztosítani lehessen az egységes kockázatcsökkentést;
64. tudomásul veszi a válságkezelési és betétbiztosítási keretrendszer felülvizsgálatát és a hibrid európai betétbiztosítási rendszer köztes lehetőségét, amely a Bizottság 2015. évi javaslatának megfelelően az európai betétbiztosítási rendszer teljes körű kiterjesztése felé tett első lépés, és egy olyan új központi alap elképzelésére épül, amely a nemzeti betétbiztosítási rendszerek szintjén maradó forrásokkal együtt működne, és az ESZT szerepének ezzel arányos növelésével párosulna; felhívja a figyelmet a válságkezelés és az európai betétbiztosítási rendszer közötti szoros kapcsolódási pontokra, valamint azt, hogy ezeket közösen kell kezelni a bankunió újrancionalizálódásának elkerülése és az egyenlő versenyfeltételek fenntartása érdekében; ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy a válságkezelési és betétbiztosítási keretrendszer felülvizsgálatának törekednie kell a keret koherenciájának és következetességének javítására;
65. felhívja a Bizottságot, hogy egy ütemterven alapuló munkaterv révén tegyen további lépéseket az európai betétbiztosítási rendszerről szóló tárgyalások újraindítására; kéri, hogy a tagállamok határozottan kötelezzék el magukat egy olyan megállapodás kidolgozása mellett, amely összhangban van az Unió egészének érdekeivel; kinyilvánítja elkötelezettségét az európai betétbiztosítási rendszerről szóló

megállapodás kidolgozása iránt, törekedve ugyanakkor arra, hogy folytassa a kockázatsökkentő intézkedésekkel kapcsolatos munkáját;

66. felhívja a Bizottságot, hogy kellően vegye figyelembe az intézményvédelmi rendszerek szerepét a tagintézmények védelmében és stabilizálásában;

o

o o

67. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.